உவமான சங்கிரகமும்

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்

திருவேங்கடையர் செய்த

உவமானசங்கிரகமும்,

புகழேந்திப்புலவர் செய்த

இரத்தினச்சுருக்கமும்.

இவை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பேறை - தசாவதானம்,

செகநாதப்பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிப்பித்து,

ஆனூர் - சுப்பராய முதலியார் குமாரர்

எதிராஜமுதலியாரவர்களால்

தமது

சென்னை சூளை:

பிரின்ஸ் ஆவ் வேல்ஸ் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

1902.

உ

கணபதிதுணை.

உவமானசங்கிரகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

வேதத் தமிழ்மாறன் வெற்பனையார் கேசாதி
பாதத் துவமானப் பண்பெல்லாங்—தாதின்
முருகூர் மலர்க்குழலாய் மூதுரையாற் சொல்வன்
குருகூ ரனைத்தொழுது கொண்டு.

கூந்தற்கும், நெற்றிக்கும்.

கொண்டலுங்கூந் தற்பனையுங் கொன்றைக்காயும்பிருளுந
தண்டலையுங் கார்மணலுஞ் சைவலமும்—வண்டினமுந்
தண்குழலை யொப்பாந் தனிவாணு தற்குநிகர்
வெண்பிறையுஞ் செஞ்சிலையு மே. (க)

புருவத்திற்கும், கண்ணிற்கும்.

மேவிற் புருவம் விழிக்குவண்டுந் தாமரையுங்
காவியுங்கூற் றம்புங் கருவிளையு—மாவடுவும்
வேலுங் கடலும் விடமுமமு தும்வாளுஞ்
சேலும் பிணையுமிணை செப்பு. (உ)

முகத்திற்கும், காதிற்கும், கபோலத்திற்கும், மூக்கிற்கும்.

செப்பு முகங்கமலந் திங்கள்கா திற்குவள்ளை
பொப்பரிய கத்தரிகை யூசலா—மப்புவிலை
கண்ணாடி சாணை கபோலங் குமிழ்சாதி
யெண்ணுசி கைக்குவமை யே. (௩)

இதழ்க்கும், வாய்க்கும், பல்லிற்கும், கழுத்திற்கும்.

கொவ்விடைகோ பந்துப் பிலவு முருக்கிதழாம்
வாய்குமுதம் வீழிதொண்டை வாரிசமாந்—தோய்கழுமுண்
முத்துத் தளவ முருந்தெயிறாங் கந்தரத்தை
நத்துக் கமுகெனவே நாட்டு. (௪)

மொழிக்கு.

நாட்டுங் கதலி நடுக்கரும்பு மாவருக்கை
காட்டுங் குயில்கிள்ளை கற்கண்டு—வேட்டருந்துஞ்
சீனி சருக்கரைசெந் தேனமுதம் பால்குழல்யா
ழானபதி னுன்குமொழிக் காம். (௫)

தோளிற்கும், முன்கைக்கும், அங்கைக்கும், கைவிரற்கும், கைந்நகத்திற்கும்.

காம்புகழை தோளிணைமுன் கைமகர யாழாகுந்
தேம்பதும மாந்தளிர்பூஞ் செங்காந்தள்—யாம்புகல்வோ
மங்கை விரல்களிரு மவ்விரலின் கூருகிர்க்குப்
பைங்கிளிமூக் கென்றுவமிப் பாம். (௬)

கொங்கைக்கும், அக்கொங்கைக் கண்ணிற்கும், உதரத்திற்கும், உந்திக்கும், மடிப்பிற்கும்.

பாங்கரும்பு சூதுகிண்ணம் பைங்குரும்பை செப்புமுடி
கோங்கரும்பு தாளங் குமிழிசிமிழ்—பூங்கமலம்
பம்பரம் வெற்பிளநீர் பந்துசகோ ரங்கலசங்
கும்பமருப் பியானை குடம். (௭)

குடமுதனு லேந்துமணிக் கெங்கைகண் ணிலம்
வடமுதர முந்தி மகிழம்பூ—படர்சுழியா
மேறும் படியு மெறிநீர்த் தடந்திரையுங்
கூடும் படிமடிப்புக் கொள். (அ)

உரோமக்கோடிக்கு.

கொண்ட வுரோமக் கொடிக்கே யெறும்பொழுக்கும்
வண்டொழுக்குங் காஞ்சி மணிச்சுடருங்—கண்டகர்காற்
சங்கிலியும் வேழத் தறியுஞ் சலாகையுநீள்
பங்கயத்தி னாளமும்வைப் பார். (௯)

இடைக்கு.

பாரி லிடைக்கரவும் பைங்கொடியும் பூங்கொம்பு
மார னுடம்பும் வகிரிழையு—நேர்கைப்
பிடியளவுந் தேய்ந்த பிறைக்கொழுந்து மின்னுந்
துடியளவுங் கோளரியுஞ் சொல். (௧௦)

அல்குற்கும், பெண்குறிக்கும்.

சொல்லிய வல்குல் சுனையோ டரசிலையுஞ்
சில்லியும் பொற்கொடிஞ்சித் தேர்த்தட்டும்—வல்லரவு
மண்குறிக்குஞ் சிற்றால வட்டமும் பட்டமுமாம்
பெண்குறிக்கு மான்குளம்பைப் பேணு. (௧௧)

தொடைக்கும், முழங்காலிற்கும், கணைக்காலிற்கும்.

பேணுங் கதலி பிடிக்களிற்றின் கைகுறங்காம்
பூணுமுழந் தாளலவன் போலுமே—வேணுவுடன்
சோகமுறு மம்புபெய் தூணியும்வ ராற்கன்றுங்
காகளமும் போன்றகணைக் கால். (௧௨)

பரட்டிற்கும், குதிக்கும், புறவடிக்கும், கால்விரற்கும்.

காலிற் பரடிரண்டுங் கைத்தரா சொக்குமிரு
காலிற் குதிமதிக்குங் கந்துகமா—நூலெழுது

புத்தக மாமை புறவடியொப் பாந்திரண்ட
வித்துருமம் போலும் விரல். (கங)

காலினகத்திற்கும், காலிற்கும்.

விரற்பவளங் கூருகிர்க்கு வெண்பிறையு முத்து
நிரைக்கமழுநீர்ச் செவ்விதழு நேராம்—பரப்பியல்கா
லஞ்சநறுந் தூவி யனிச்சமசோ கங்கமலம்
பஞ்சிலவு மாந்தளிரொப் பாம். (கச)

நடைக்கும், சாயற்கும், மேனிக்கும், தேமலுக்கும்.

பாயற் பிடிவேழம் பைந்தூவி யன்னநடை
சாயற்கு மின்னமுதந் தான்மயிலாஞ்—சேயிழையாய்
மாந்தளிர்பூஞ் சண்பகப்பூ மாமேனி யம்மேனி
பூந்திதலை வேங்கைபசும் பொன். (கரு)

உவமானசங்கிரகம்

முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

இரத்தினச்சுருக்கம்.

பிரிவாற்றாமைக்குரிய துறிகள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சோருந்துகிலும் வளைகலைநாணுந் துணிந்துமட
லூருந்தொழிலு மொளிகூர்பசலையு மோடரிக்கண்
ணீருங்கிழியும் பருமணற்கூடலு மின்றரற்று
மூருந்தனியு மறைபோனநெஞ்சமு முண்டென்பரோ. (க)

உண்ணாதுவள்ளத் தமுதமுமூசலுங் கந்துகமு
நண்ணாவியல்பு நடுக்கமுஞ்சோபமு நாள்பலவு
மண்ணாதமேனியும் வாராவுறக்கமு மாசுடையும்
புண்ணானநெஞ்சும் புகைதாழுயிர்ப்பும் பொரிமுத்துமே.(உ)

பகை.

முத்துங்களபமுந் தண்பனிநீரு முயங்குமலர்த்
தொத்துங்குளிரியுந் தூய்மலர்ப்பாயலுஞ் சூழ்ந்துபுறங்
கத்துங்கடலுங் கதலியுமாலியுங் கங்குலுமிப்
பத்தும்பெரும்பகை யாய்விட்டவாமொரு பைந்தொடிக்கே. ()

நீக்கல்.

நேரிசைவெண்பா.

தொடியும் பலகலனுந் தூய்கச்சு முத்துங்
கடிகமழ்தா ரும்புனையாள் கால—விடமனைய
சேல்விழிக்கு மையுந் திலகநுதற் குங்குறியாள்
சாலமுடி யாளளகந் தான். (ச)

தானே கழங்கமனை தண்சுனைநீ ராடாள்
கானே ரிசைபயிலாள் கைக்கிளியு—மானினமும்
பூவையையும் போற்றாள் பொருந்தவே பாங்கியருக்
கேவல்புரி யாள்களிப்ப தென்று. (ரு)

துயர்க்கேது.

தென்றற்கும் வீணைக்குஞ் சேமணிக்குங் கோகிலத்துக்
கன்றிற் கமைக்காழிக் கம்புலிக்கு—நின்றரற்று
மன்னைக்கு மாரற் கயர்ந்தாளென் றன்னமே
யென்னைக்கு மாரற் கியம்பு. (௬)

தூது.

இயம்புகின்ற காலத் தெகினமயில் கிள்ளை
பயம்பெறுமே கம்பூவை பாங்கி—நயந்தகுயில்
பேதைநெஞ்சந் தென்றல் பிரமரமீ ரைந்துமே
தூதுரைத்து வாங்குந் தொடை. (௭)

மன்மதனுக்குரிய மாலை முதலியன.

தொடையிலஞ்சி மஞ்சளிளஞ் சோலை படைவீடு
படைமங் கையர்கமுகம் பாளை—யிடுகவரி
காளாஞ்சி மல்லிகையாங் காரிகையீர் மாரனுக்கு
வாளாமோ லைப்பூவு மால். (௮)

ஆலைக் கரும்புசிலை யைங்கணைபூ நாண்சுரும்பு
மாலைக் கிளிபுரவி மாருதந்தேர்—வேலை
கடிமுரசங் கங்குல் களிறு குயில்காளங்
கொடிமகரந் திங்கள் குடை. (௯)

மன்மதன்கணை.

குடைகவித்த நன்கஞ்சங் கோதறுசூ தப்பூ
கடியுமசோ கந்தளவு காவி—படையெடுத்து
வாங்காச் சமர்விளைக்கு மாரனுக்கெப் போதுமங்கை
நீங்காக் கணையா நினை. (௧௦)

கணைச்செயல்.

நினைக்கு மரவிந்த நீள்பசலை மாம்பூ
வனைத்துணவு நீக்கு மசோகு—வனத்திலுறு
முல்லை கிடைகாட்டு மாதே முழுநீலங்
கொல்லுமத னம்பின் குணம். (௧௧)

கண்ணினியல்பு.

குணமுங் கதமுங் கொடுந்தொழிலு மன்பின்
கணமுங் குடியிருப்பாக் காட்டு—மிணையாய்த்
துடிக்குஞ் சுழலுஞ் சுருட்டுமென்ப ருள்ளங்
குடிக்குமநு ராகவஞ்சங் கூர்ந்து. (௧௨)

வஞ்சங் கொலைபோர் மதனுக மம்விரகந்
துஞ்சுங் களவு சுகங்கலக—மஞ்சனமென்
செம்மைவெளுப் புக்கறுப்புச் செவ்வரிநீ லம்பெருமை
வெம்மைமதர்ப் புக்கடைக்கண் வேல். (௧௩)

கண்ணிற் கிளை.

வேல்வாள் கணைவண்டு வேலை விடமமுதஞ்
சேல்புங் கயங்குடங்கை செங்காவி—காலன்
வடுமான் கருவிளையை வண்சகோ ரத்தை
யடுமாங் குழையை யடர்ந்து. (௧௪)

கொங்கையினியல்பு.

அடர்ந்து திரண்டிடங்கொண் டண்ணாந்து விம்மிப்
படர்ந்து சுணங்கு பரந்து—தடங்கொண்
டிணைத்துத் ததும்பி யிறுமாந்து வீங்கிப்
பணைத்துமுகம் பார்க்குமது பார். (௧௫)

கொங்கைக்கணிபொருளும், இணையும்.

பார்தண் களபம் படீரம் புழுகுபனி
நீர்குங்கு மஞ்சாந்து ஜித்திலங்கச்—சாரவடங்
கற்பக வல்லி கரும்புகருங் கண்மாழை
பொற்சிறுபுண் மாலை பொருப்பு. (௧௬)

பொருப்பிளநீர் வேண்மகுடம் பொற்குடஞ்செப் பியானை
மருப்புவன சஞ்சக்ர வாகந்—திருக்கலசங்
கோங்கரும்பு பந்து கொலைச்சூது தாளமொக்கு
ணீங்கியிரா தேபுழுகு நெய். (௧௭)

கூந்தலினியல்பும், அணிபொருளும்.

நெய்த்துக் கருகி நெறித்துவிடும் பூமாலை
வைத்துக் கடைகுழன்று வார்ந்தொழுகி—மொய்த்தளிகள்
சூழ்ந்துவடி வம்பலம்பித் துஞ்சுடைத்தா யூட்டுபுகை
வாழ்ந்துதக ரங்கமழு மால். (கஅ)

மாலைகமழு நீர்முல்லை மல்லிகைசெவ் வந்திபிச்சி
யேலம் வகுள மிலைத்தொடைதேன்—சாலநறும்
புன்னை பசும்பாளை பொலிந்து பிடித்தடக்கை
பின்னிவிட்ட கூந்தலெனப் பேசு. (கக)

கூந்தற்கிணை.

பேசுங் குழலைப் பிறங்குமுகி லென்று
மாசிலா நீல மணியென்றும்—வீசுமற
லென்றுமிரு ளென்று மெழிற்கவரி பாசிக்கொத்
தென்று முவமை யியம்பு. (உo)

மொழிக்கும், அதரத்திற்கும், பற்குமிணை.

இயம்பு மொழிகிள்ளை யிரங்கிசையாழ் வீணை
வயங்கு கருங்குயில் வண்பூவை—தயங்கினிய
பாகு கரும்பமுதம் பாறேன் மதுப்பழமென்
ருகுமத ரம்பவள மாம். (உக)

ஆமே பவளமரக் காம்பன் முருக்கிலவம்
பூமெல் லிதழ்வீழிப் பொற்கனியாந்—தாமமணிக்
குல்லையருந் தொண்டை கொடித்துா டுளோகோப
முல்லை முருந்தெயிறு முத்து. (உஉ)

முகத்திற்கும், கழுத்திற்கும், இடைக்குமிணை.

முத்தார் முளரி முழுமதிய மாந்திலகம்
வைத்துநகை காந்தி மருவுமுக—நத்துடனே
பூகம் வரிக்கழுத்துப் பூங்கொடிமின் வாளிவஞ்சி
மாகந் துடிநூன் மருங்கு. (உ௩)

நுதற்கும், வெயர்வைக்கும், சொற்குமிணை.

மருங்கொசியு மின்னார்தம் வாணுதலே வானத்
தரும்புங் குழவிமதி யாயும்—புரந்தரன்றன்
வில்லெனவு முத்தம் வெயர்வெனவு மேவிரும்பிச்
சொல்லும்பா குங்கரும்புஞ் சொல். (உச)

புருவத்திற்கும், மூக்கிற்கும், கபோலத்திற்கும், காதிற்குமிணை.

கரும்புருவம் வெண்பிறையுங் கைச்சிலையு நாசி
யரும்புகுமிழ் சண்பகமெட் பூவாம்—விரும்பியிடுந்
தர்ப்பணங் கபோலந் தழைகாது கத்தரிகை
பொற்புவள்ளை யூசல் புகல். (உரு)

கைக்கும், நகத்திற்கும், வாய்க்கும், நகைக்கும், மெய்க்குமிணை.

புகலுகின்ற செங்காந்தள் புண்டரிகஞ் செங்கை
யுகிருவமை கிள்ளை யொளிர்மூக்காம்—பகர்குமுதஞ்
செய்யவா யொப்பாஞ் சிறந்தநகை வெண்ணிலவாம்
மெய்ம்மாந் தளிரொன்ப வே. (உசா)

தோள், வயிறு, உந்தி, அல்குல், தொடை, முழந்தாள், கணைக்காலிற்குமிணை.

வேயிருதோ ளாலுதர மிக்கவுந்தி நீர்ச்சுழியுஞ்
சேயமணி யாலவட்டந் தேரரவு—ளய்வல்குன்
மென்கதலி யூரு விளங்குமுழந் தாளலவ
னன்கணைக்கா ருவுவரா ளடு. (உஎ)

புறவடிக்கும், உள்ளடிக்கும், குதிக்குமிணை.

நாடும் புறவடியே நன்கமைந்த புத்தகமு
மோடுகின்ற வாமை யுறுப்புமாந்—தோடவிழுங்
கஞ்சமல ருள்ளடியே கந்துகமா குங்குதியே
வஞ்சமறச் சொல்லு மருங்கு. (உஅ)

மகளிர்விளையாட்டிற்குரியன.

மருங்குவளர் பூங்கா மலர்வாவி யூச
றிருந்துமணிச் செய்குன்று தேமா—விரும்பமுத
பானங் கிளிபூவை பந்துகழங் கன்னமயின்
மானமுல்லைப் பந்தர் வளர்ப்பு. (உகூ)

மின்னார்மகிழ்ந்தேன்றுமிசை.

வளர்க்குஞ் சிறுதூவி வண்டறுகாற் றும்பி
யளிக்குங் குலவுஞிமி றூர்ப்புங்—களிக்குஞ்
சுரும்பு மதுரமுஞ் சூழ்விளரிப் பாட்டு
முருந்தெயிற்று மின்னார்க்கு முன். (௩௦)

தூதுக்குரியனவும், பாணர் பெறுவனவும்.

கலித்துறை.

முன்னாகும்பூவை முலையேறுதங்க முடிபுனைக்கப்
பின்னாகுமன்றிற் பெரும்புகழ்ப்பாணன் பெறும்பரிசில்
பொன்னாரணிகலம் பூமாதுரிமைவெம் போர்க்களமா
ரொன்னாரிடுதிறை வெங்கிடுவார்த முறையிடமே. (௩௧)

நவரசம்.

இடமொன்றுமைக்கர னீந்தமெய்ப்பாகத் தெழிற்கிணையாத்
திடமொன்றியவணச் சிங்காரம்வீரஞ் சிரிப்பருளே
யடமின்றியசினங் குர்ச்சையுஞ்சாந்தமு மற்புதமுங்
கடியென்றொன்பது மாநல்லிரதத்தைக் காட்டுதற்கே. (௩௨)

பஞ்சவாசம், பஞ்சசயனம்.

தற்கோலமேல மிலவங்கம்பாளிதஞ் சாதியங்காய்
நற்கூறைநாற்ற மயிற்சேணம்பஞ்சணை நற்றுகிலே
விற்கூறுதூவிதண் மீப்பாய்சயனம் விளங்குமைந்தாம்
பொற்கோட்டலர்முலைப் பூவையன்னாரன்பு போர்த்தவர்க்கே,

எண்வகைமணம்.

கேட்பிரமம்பிர சாபத்தியத்தொடு கேண்மையுறக்
காட்டியவாரிடந் தெய்வம்புகழ்பெறு காந்தருவ

நாட்டாசரமு மிராக்கதநண்ணும்பை சாசமென்றே
சாட்டுதலெண்மண மாகுந்தகையன்பு தந்திடவே. (௬௪)

முத்துப்பிறப்பிடம்.

தந்திவராக மருப்பிப்பிபூகந் தனிக்கதலி
நந்துசலஞ்சல மீன்றலைகொக்கு நளினமின்னார்
கந்தரஞ்சாலி கழைகன்னலாவின்பல் கட்செவிகா
ரிந்துவுடும்பு கராமுத்தமீனு மிருபதுமே. (௬௫)

செல்வமாதிருப்பிடம்.

வெண்பா.

பதுமங் கொடிநகர்மின் பைந்துளவு வில்வங்
கதிர் விளவு சங்குகட றீபம்—வதுவைமனை
நற்பரியாற் பாண்டமிவை நாண்மலரா ணீங்காது
நிற்பிட நல்லோர் நெஞ்சுமே. (௬௬)

மதன்கணையெய்யுமியல்பு.

நெஞ்சி லரவிந்த நீள்சூதங் கொங்கையிலே
துஞ்சும் விழியி லசோகமாம்—வஞ்சியர்தஞ்
சென்னியிலே முல்லை திகழ்நீல மல்குலிலே
யன்னவே ளெய்யுமியல் பாம். (௬௭)

வேணகர்க்கடையாளம்.

ஆமே கொடிவள்ளை யம்புயமு நெய்தற்பூ
பூமே சுரும்பு புனலாட்டுக்—காமவே
டென்றலுறு மென்மறுகு தேராடன் மாடமதி
லன்றுநக ருக்கடையா ளம். (௬௮)

மின்னார்கைத்தொழில்.

அம்பொற் றொடியணிமி னார்தங்கைக் கைந்துதொழில்
செம்பவள மெல்விரலைச் சேர்த்தெண்ண—லம்பெழுதல்
பூசித் திலைகிள்ளல் பூத்தொடுத்தல் பண்ணெழில்யாழ்
வாசித்த லென்றுரைசெய் வார். (௬௯)

பெண்களின் பருவம்.

வாரிமணி வெய்யோன் மதிபார தம்வள்ளல்
சீரி லறம்வளர்க்குஞ் செய்கைதா—ஞரிகேள்
பேதை முதலாகப் பேரிளம்பெண் ணீருக
வீதெழுவர் தம்பருவ மெண். (சO)

யகளீரான்மலர்மரம்.

கலித்துறை.

எண்மாதவிசண்ப கம்பாலைபுன்னை யெழிற்படலி
கொண்மாமகிழ மராவொடசோகு குராமுல்லைமின்
பண்பாடனீழற் படனட்டலாடற் பழித்தலுண்ணல்
கண்ணோக்குதையணைத் தல்சிரித்தற்கலர்க் காடுறுமே. (சக)

திணையும், திணைக்குரியனவும்.

காடாகுமுல்லை கழிநெய்தலாகுங் கல்லாங்குறிஞ்சி
நாடாமருத நடலைவெம்பாலையிந் நாட்டிற்றெய்வங்
கோடார்கரன்வரு ணன்குகனிந்திரன் கூறுதுர்க்கை
மாடாயர்மீன்புல்லர் குன்றவர்கானவர் மள்ளருமே. (சஉ)

அஷ்டபோகம்.

மேவுமெண்போகம் விளம்பிற்பெண்ணுடை வியன்கலன்பாற்
றூவியற்போசனந் தாம்பூலம்வீசு சுகந்தமன்பி
ஞவெழிற்பாட்டலர் மெல்லணையாமிவை நன்கமைத
ஞலிக்கடவு ளருட்பாழிப்பெற்றவர் சார்விடமே. (சரு)

சிற்றின்பமும், பேரின்பமும்.

விடமொன்றுமைக்கண்ணி வாட்டமுஞ்சோக மிகுவிரகுந்
தடமென்றொருவரைச் சாற்றுதல்சிற்றின்பந் தன்செயலே
படுகின்றதுன்பப் பிறவியும்போக்கெனப் பண்புடனே
யிடமுன்றுணையெனக் கூறுதல்பேரின்ப மென்பதுவே. (சச)

ஐச்சுவரியம்-அ; உபசாரம்-கசு; பேறு-கரு.

வேண்டுநற்சுற்ற மிராசாங்கமக்கள்பொன் மேவுமணி
யாண்டிடுந் தொண்டுநெல் வாகனமாமிவை யட்டசெல்வங்

காண்டவிசிதல்லை கால்கழுநீரொடு முக்குடிநீ
ராண்டளித்தேபுன லாட்டனல்லாடை யணிதல்பினே. (சரு)

பின்னுமுந்நூலளித் தேதேய்வைபூசல் பிரசமலர்
தன்னைப்புனைத னிசியரிதூவற் றரனறைமுன்
னென்னிகர்தீபங் கர்ப்பூரமிடலமு தேந்தல்கொடன்
மன்னடைக்காய்மலர் மந்திரத்தர்ச்சித்தன் மாண்பெனவே.()

என்னுழிவ்வீரெட் டுபசாரமாம்வலி யேரிளமை
நன்மக்கணோயின்மை வாழ்நாட்புவிமின் னலனுகர்ச்சி
பொன்னறிவூக்க மிருகல்விவெற்றி புகழ்பெருமை
னென்முதலீரெட்டுப் பேறுநற்புண்ணியர் நேர்வனவே. (சஎ)

அறம் - கூஉ.

வண்ணான்புன்னாவிதன் காதோலைசோலை மடந்தடம்வெண்
சுண்ணம்பறவைப் பிணஞ்சுடறூரியஞ் சோறளித்தல்
கண்ணாடியாவிற் குரிஞ்சுகல்வாயுறை கண்மருந்து
தண்ணீர்ப்பந்தர்தலைக் கெண்ணெய்பெண்போகந் தாலையமே.

மேதகுமாதுலர்க் குச்சாலையேறு விடுத்தல்கலை
யோதுவர்க்குண்டி விலங்கிற்குணவோ டியர்பிணிநோய்க்
கீதன்மருந்து சிறைச்சோறளித்த லியல்பிறரின்
மாதுயர்காத்தனற் கன்னியர்தானம் வழங்கலுமே. (சகூ)

கற்றவறுசமை யத்தார்க்குணவு கருதும்விலை
யுற்றதளித்துயிர் மீட்டல்சிறுருக் குதவனற்பான்
மற்றுமகப்பெறு வித்தல்சிறுனா வளர்த்தலெனப்
பெற்றவிவற்றினை யெண்ணான்கறமெனப் பேசுவரே. (ருO)

தசாங்கம்.

வளையாறுநாடு நகரூர்துரக மதகரியே
விளையாருமாலை முரசம்பதாகைமெய் யானையென்னு
முளையார்தசாங்கத்தி னெவ்வொன்றைநாடி யுறவகுத்தே
தளையாளுமன்னர் முதலாயெவர்க்குஞ் சாற்றுகவே. (ருக)

அட்டமங்கலம்.

சாற்றுங்கவரி நிறைகுடந்தோட்டிமுன் றற்பணமா
மேற்றியதீப முரசம்பதாகை யிணைக்கயலே
நாற்றிசைசூழ்புவி மீதட்டமங்கல நன்குழையின் [ருவே.
மேற்றிகழ்வேற்றடங் கட்செய்யவாய்ப்பைம்பொன் மெய்த்தி

ஆடவர் சிறப்புவமை.

திருமான்முருக னளகேசனிந்திரன் சேண்முகிலே
பொருமாரன்வீமன் விசயன்மெய்க்கன்னன் புகழ்த்தருமன்
வருமானசீவகன் மூவேழுவள்ளல் வனசநிதி
தருமாமணிசங்கந் தேனுவைப்போலவுஞ் சாற்றுவதே. (ருசு)

மடவார்சிறப்புவமை.

வதியுமின்னார்தமைப் பேசத்திருவுமை வாணிமதி
ரதியையும்பர்பதி வாழுமற்றோரை யரம்பையரை
மதிதருமான்பிடி யன்னங்குயில்கிள்ளை மாமயிலைப்
பொதியவொப்பார்படையாவாரெழின்மதன் போர்செய்யவே.

சிவன் பெருமை.

போராடுவேளை விழியழலேவிப் பொடிப்படுத்தி
நேரார்புரத்தை நகையாலெரித்து நிலாவணிந்து
காராழிநஞ்சுண்டு தக்கன்றன்வேள்வி கடிந்தரக்க
னோராத்தலைநெரித் தேசண்டன்வீழ வுதைத்தனனே. (ருரு)

உதிக்குங்கடவுட் கதிரோன்றன்பல்லை யுறவுதிர்த்து
விதிக்குந்தலையைத் திருகித்தகர்வரும் வெங்கனற்கு
மதிக்குங்கரமறுத் திந்துவைத்தேய்த்துயர் வாணிதுண்டஞ்
செதிக்கும்படித்தள்ளி யீமத்துட்டாண்டவஞ் செய்தனனே.

தாண்டவஞ்செய்து தழலுருவாகித் தரையிடந்து
கீண்டவனுக்குந் தெரிவரிதாயளகேசனுக்கு
வேண்டியசங்க நிதிமுதலாக வியந்தளித்த
மாண்டகுஞ்சோதியென் பார்க்கெய்துமேகலை மாதவமே.

மாதவர்வேள்வி புரிந்தேவிடுத்த வரியரவு
போதகம்வேங்கை மழுமான்முயலகன் பொங்கனலென்
றோதரும்வேம்பகை வீறொழித்தேதன் னுருவமைத்த
காதணிசங்கக் குழையான்சரணங் கருதுமினே. (ருஅ)

மின்னும்பவளமுஞ் செவ்வானும்வேணிமெய் யூர்தியுடன்
றன்னுங்கொடிவிடை யேந்தல்கபாலத் துடிசுடர்மான்
மன்னுங்கொடுங்கதிர்ச் சூலாயுதம்படை மாதவற்கு
முன்னந்திகிரி யளித்தோன்முடித்தது முற்கங்கையே (ருகூ)

கங்கையும்வில்வமு மென்புமராவுங் கடுக்கையும்வெண்
டிங்களுந்தும்பையு மாருமெருக்குந் திகழறுகும்
பங்கயனன்னத் துருவாகிநாடிப் பறந்தறியா
வெங்கள்பிரான்பவ ளச்சடைமீதணிந் தேர்பெற்றதே. (கூ0)

விநாயகன்பெருமை.

வெண்பா.

தேய்ந்த தினிவளருஞ் செல்வப் புகழுறுமென்
ருய்ந்து மதிபொதியு மச்சடைபோற்—றேய்ந்தநிறச்
செந்துவர்மா மேனியெழிற் செல்வன் கழன்மலரில்
வந்திறைஞ்சு மன்பரெனும் வண்டு. (கூக)

வண்டார் மதப்பிரச வல்விலங்கு கிம்புரிதூண்
டண்ட புழைச்சிந்து ரத்தடக்கைத்—துண்டக்
கழைமருப்புச் செங்கட் கறையடிவெங் கோபக்
குழைசெவிநால் வாய்க்குஞ் சரம். (கூ௨)

முருகன்பெருமை

சரவணத் துதித்தாறு தாயர்மகிழ் சாமி
குரவனென வீசற் குமார—னரிகுறவ
ரிந்திரற்கு மாமருக னேந்தயிலோன் மாமயிலோன்
கந்தன்சே வற்றுவசன் காண். (கூரு)

காணுஞ் சசிமகளைக் கானவளைக் கைப்பற்றி
நாணவய னிந்திரனன் னுடறவே—பூணு

முரண்சூர்ச்செற் றக்கடம்பின் மொய்ம்பனடி யார்க்குக்
கருணைபெரு கின்பக் கடல். (௪௫)

திருமாலின் பெருமை.

கழிநெடில்விருத்தம்.

கடலிற்றுயின்றுங் கடலடைத்துங்
கடலைக்கடைந்துங் கடல்சுவறக்
கணையொன்றேவிக் கடற்புவனங்
கடந்துஞ்சரணென் றுலளந்து
முடலைக்குறைத்தும் புவியிடந்துண்
டுமிழ்ந்துமுடலைச் சகடுதைத்து
மூரிக்களிற்று டிணைமருத
முனிந்தும்விளவிற் கன்றெறிந்து
மடலுற்றெதிர்ந்து பொருங்குருகி
னலகையிடந்துங் கலைகவர்ந்து
மாயர்குலத்தில் வந்துதித்து
மசுரர்கிளையை வேரறுத்து
மிடலுற்றலகை முலையருந்தி
யான்பாலிழுது வெண்ணெய்தயி
ரெடுத்தாங்கருந்திப் பதினறு
யிரவர்குரவை கொண்டானே. (௫௬)

குரவைகுனித்து விளையாடிக்
குன்றுகுடையா யெடுத்தொருகாற்
கொண்டறடுத்து வேயூதிக்
கோலிற்றுயின்று நிரையினமேய்த்
தரவினடித்து வருமுல்லை
யாயர்தலைவன் யமுனையினீ
ராடுஞ்சிறிய கருஞ்சிறுக்க
ளளிக்கமகவை யந்தணர்க்காய்
விளாவினழைக்க யமபுரம்போய்
மீண்டகுருசிற் றிகிரியினல்

வெயிலைமறைத்து வலம்புரிவாய்
விட்டுமெதமா வெங்கரவாற்
பரவியழைக்க வந்தருளிப்
பார்த்தன்றனக்குத் தேர்கடவிப்
பரிந்துபோற்றத் துகிலிழந்த
பாஞ்சாலிக்கு மளித்தானே. (சூசூ)

அளிக்குஞ்சிறுசே லுருவெடுத்து
மரியமறையை முன்கொணர்ந்து
மாமையுருக்கொண் டடைகிடந்து
மாதிவராக வுருவெடுத்துங்
களித்துத்தூணின் மடங்கலுருக்
காட்டிக்கனக னுடற்பிளந்துங்
கடும்போர்வலிய மாவலியைக்
காலினடக்கிப் புவிகவர்ந்தும்
வளிக்குந்தொலையா முதுமதுகை
வாணன்புயமா யிரமறுத்
வஞ்சக்கஞ்ச னுடல்செகுத்து
வனம்போயரசு துறந்தி
குளிக்குஞ்சரத்தாற் றுடகை
கொன்றுமிகல்வா லியைக
கொடியகவந்தன் புயந்துணித்த
கொண்டனமுள்ளங் குடிதங்கும்.

முடுகுவிருத்தம்.

தங்குந்திருமறு மார்பனயோத்தித் தலைவன்பலவீமன்
றடவடமதுரைத் திருநகராளன் றனைமகள்சானகிதன்
கொங்கைத்துணைவன் றசரதராசகு மாரன்வசுதேவன்
குலம்வருமுதல்வ னந்தன்மைந்தன் கோதையசோதையிள
சிங்கங்கோசலை செல்வன்றேவகி சிறுவன்சனகயர்கோன் [ஞ்
றெய்வப்புதுமண வாளன்பஞ்சவர் செல்வச்சிறுதூதன்
பொங்குங்கடலிடை யறிதுயில்கூரும் புருடன்சங்குசரம்
பொருதண்டாழிவில்வாளுடனேந்தும்புனிதனை நினைவீரோ.

வெண்பா.

வீறுங் கொடியும் வியனூர்தி யுங்கருடன்
கூறுமெழுத் தெட்டுடையான் கோபியர்மா—றேறுகின்ற
ாயவன்பின் னைசத்ய பாமை யுருக்குமணி
கேயன் றிருத்தா ணினை. (சுசு

பிரமன்பெருமை.

வினைக்கி லயனேறு நெடுங்கொடியு மன்ன
நனைக்கமலந் தாரிருப்பா நாட்டுந்—தனிப்படையே
மு ா லாரந் தவளமலர் வாணியவ
உயென் றுள்ளத் துணர். (எ
மூரிக்க

மு இந்நூன்முறை.

மடலூற்றெ யுரைத்தவற்றை யெல்லா
னல டையா மியல்பாற்—றுணையெழுத்தாற்
மாயர்குலத் வின் மெருகுதிதனைத் தொடுக்க
மசுரர்கி ா மால். (ஏ
மிடலூற்றலகை
யான்பாலி
ரெடுத்தாங்கள
யிர ரத்தினச்சுருக்கம்,

முற்றிற்று.

Not [illegible]